

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/20/2018
Identifikačné číslo spisu: 2014200601
Dátum vydania rozhodnutia: 12.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2014200601.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu (sudca spravodajca) a sudcov Mgr. Viliama Pohančeníka a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. v právnej veci pôvodného žalobcu: CHR, s.r.o., so sídlom Hlavná 52, 931 01 Šamorín, IČO: 36 679 534, právne zastúpený: VALIŠ LEGAL, s.r.o., so sídlom Mostová č. 2, 811 02 Bratislava, IČO: 36 834 611, proti sťažovateľovi (pôvodne žalovanému): Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 1100307/1/271496/2014/4884 zo dňa 11.06.2014, v konaní o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/146/2014-105 zo dňa 22.02.2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave
č. k. 14S/146/2014-105 zo dňa 22.02.2018 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a d'alsie konanie.

Odôvodnenie

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave zrušil rozhodnutie žalovaného Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky č. 100307/1/271496/2014/4884 zo dňa 11.06.2014, ako aj rozhodnutie Daňového úradu Trnava č. 9210401/5/3370285/2013 zo dňa 10.07.2013 a vec vrátil Daňovému úradu Trnava na ďalšie konanie. Súčasne priznal žalobcovi voči žalovanému právo na úplnú náhradu dôvodne vynaložených trov konania.

2. Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že po preskúmaní pripojeného spisu zistil, že v spisovom materiáli sa nenachádzajú žiadne predvolania, z ktorých by bolo preukázané, že správca dane resp. žalovaný volal svedka B. V. a P. I. na výsluchy. V spisovom materiáli sa nenachádza jednak predvolanie a jednak ani doručenky resp. vrátené poštové zásielky, ktoré by preukazovali, že tieto osoby boli daňovým úradom riadne predvolávané. Tak isto sa v spisovom materiáli nenachádza ani vyjadrenie B. V. a P. I., ktoré bolo spomenuté žalobcom resp. žalovaným na pojednávaní a ktoré mali nasvedčovať, že B. V. mal potvrdzovať skutočnosti, ktoré uvádzal žalobca a P. I. mal na základe tejto písomnej žiadosti žiadať daňový úrad, aby ho už vo veci nepredvolával, že v danej veci sa nevie k ničomu vyjadriť. Tieto písomné vyjadrenia týchto svedkov sa v spisovom materiáli vôbec nenachádzajú, z čoho je zrejmé, že

správca dane nepredložil súdu kompletný spisový materiál, navyše žalovaný vo svojom rozhodnutí sa na tieto dva písomné doklady odvoláva, čo znamená, že zistený skutkový stav, ktorý vzal orgán verejnej správy za základ napadnutého rozhodnutia, je v rozpore s obsahom administratívnych spisov, čo je dôvodom na zrušenie rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. f) SSP.

3. Pokiaľ išlo o námietku žalobcu, že tento dostatočným spôsobom preukázal uskutočnenie materiálneho plnenia tým, že predložil správcovi dane faktúru od dodávateľa V. s popisom fakturovaných prác (ktorých vykonanie správca dane nespochybňuje) a dodávateľ V. uskutočnenie fakturovaných prác potvrdil prostredníctvom svojho bývalého konateľa, svedka O. A., krajský súd konštatoval, že táto námietka nemohla byť za súčasnej dôkaznej situácie dostatočne vyhodnotená, pretože je potrebné v danej veci dopytovať ešte aj ďalších svedkov a to B. a P. ktorí boli konateľmi spoločnosti žalobcu a ktorí by mohli v predmetnej veci ozrejmiť niektoré skutočnosti, ktoré sa týkajú dodávky stavebných prác spoločnosťou V. pre žalobcu. Keďže je nesporná fyzická existencia stavby, ktorá mala byť vykonaná pre spoločnosť CHR s.r.o., avšak sporná je len skutočnosť, že kto túto stavbu pre žalobcu vykonal, je vypočutie týchto svedkov potrebné.

4. Proti tomuto rozsudku podal sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť. Uviedol, že krajský súd v skutkovo úplne obdobnom prípade (zdaňovacie obdobie december 2010) rozsudkom sp. zn. 14S/145/2014-113 zo dňa 31.01.2018 žalobu zamietol, pričom si v bode 25 osvojil argumentáciu žalovaného, keď konštatoval, že síce správca dane pochybil a mohol si zistiť z registra evidencie obyvateľov adresu trvalého pobytu B., avšak dôvodil, že z vyjadrenia menovaného svedka B., ako aj svedka P. (tento predvolanie na výsluch nariadený na deň 26.06.2013 prevzal až 27.06.2013, t.j. až deň potom ako mal byť výsluch zrealizovaný) vyplýva, a to z listín, ktoré boli žalovanému doručené až po vydaní jeho rozhodnutia, že títo svedkovia nedisponujú informáciami ohľadne osôb, ktoré vykonávali stavebné práce. Podľa krajského súdu tieto vady v postupe správneho orgánu nemohli mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia, pretože títo svedkovia sa relevantným spôsobom aj tak nevedeli vyjadriť k predmetnému plneniu, resp. k skutočnosti, kto realizoval práce na diele. Znamená to, že správny súd v dôsledku týchto pochybení zo strany správcu dane nezrušil žalobcom napadnuté rozhodnutie žalovaného, pretože pokiaľ by aj správca dane zopakoval proces a odstránil tieto formálne vady, nedošlo by k privedeniu vecne iného, resp. výhodnejšieho rozhodnutia pre žalobcu.

5. Sťažovateľ ďalej uviedol, že až po vypracovaní napadnutého rozhodnutia, dňa 11.07.2013 bolo správcovi dane doručené vyjadrenie p. P. k predvolaniu na vypočutie, v ktorom uviedol, že konateľom daňového subjektu bol necelý rok apo odvolaní z funkcie konateľa celú agendu spoločnosti odovzdal novému konateľovi p. M.. Uviedol, že o spoločnosti odo dňa jeho odvolania z funkcie konateľa nemá žiadne informácie, bez oboznámenia sa s jemu nedostupnými dokumentmi nevie nič uviesť ani poskytnúť akúkoľvek informáciu a preto jeho výsluch nemôže priniesť nič nové. Žiadal preto, aby ho správca dane ďalej nepredvolával, lebo jeho osobná účasť je zbytočná. Osoba, podpísaná ako B. (podpis nebol overený notárom), uvádza iba nekonkrétne vyjadrenia, bez podloženia dôkazmi. Podľa svojich slov nedisponuje informáciou, ktorá konkrétna osoba za spoločnosť V. spisovala stavebný denník, neuvádza meno osoby, ktorá vykonávala stavebný dozor (uvádza iba neurčito, že to bola osoba určená dodávateľom stavby - spoločnosťou V.), neidentifikuje osoby, ktoré zabezpečovali stráženie stavby a pod. Predloženie takéhoto vyjadrenia preto nie je možné považovať za splnenie dôkaznej povinnosti žalobcu, ani reagovanie na výzvy správcu dane v požadovanom rozsahu, zvlášť pokiaľ neboli z jej strany predložené požadované dôkazy, ako napr. stavebný denník a potvrdenie o prevzatí stavby.

6. Predložené listinné doklady podľa názoru sťažovateľa nepreukazujú, že predmetná dodávka bola skutočne dodaná deklarovaným dodávateľom, pričom podľa odôvodnenia rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 8Sžf/136/2013 zo dňa 29.01.2015 je možné vyhotoviť akýkoľvek doklad znejúci na určité plnenie bez ohľadu na to, či takéto plnenie reálne poskytnuté bolo, resp. či bolo poskytnuté v deklarovanom rozsahu a dodávateľom uvedeným na doklade.

7. Pôvodný žalobca vo vyjadrení zo dňa 11.06.2018 ku kasačnej sťažnosti sťažovateľa uviedol, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s argumentáciou Krajského súdu v Trnave v rozsudku sp. zn. 14S/146/2014 zo dňa 22.02.2018. Namietal, že vypočutie svedkov P. a B., ktorí boli konateľmi žalobcu v období, keď sa uskutočnili posudzované plnenia, je nevyhnutným dôkazným prostriedkom. Nevypočutím svedka B., ktorý bol v rozhodnom období konateľom spoločnosti žalobcu a

z titulu tejto svojej funkcie mohol vec objasniť, je vážnym procesným pochybením a bolo dôvodom na to, že došlo k zrušeniu napadnutého rozsudku, keďže zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy nemohlo byť bez tohto vypočutia dostačujúce na riadne posúdenie veci ani pre Krajský súd v Trnave. Ďalším faktom je, že písomné vyjadrenie B. v ktorom sa mal vyjadriť v tom zmysle, že všetky stavebné práce boli vykonané pre žalobcu spoločnosťou V. ako dodávateľským subjektom, v spisovom materiáli absentovalo. Bolo povinnosťou správneho orgánu, aby si výsluch svedka B. zabezpečil a keďže v spisovom materiáli chýba akékoľvek potvrdenie o tom, že svedok bol riadne predvolaný a predvolávaný správcom dane na výsluch, možno považovať tento postup správneho orgánu za nezákonný. Navrhoval, aby najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

9. Preskúmaním veci kasačný súd zistil, že Krajský súd v Trnave v predkladacej správe ku kasačnej sťažnosti uviedol, že spisový materiál žalovaného je pripojený k spisu Krajského súdu v Trnave sp. zn. 14S/145/2014 (v ktorom sa bude rozhodovať tiež o kasačnej sťažnosti). Vec bola evidovaná na najvyššom súde pod sp. zn. 10 Sžfk/15/2019.

10. Z rozsudku Krajského súdu Trnava č. k. 14S 145/2014-113 zo dňa 31.01.2018, (ktorý predchádza napadnutému rozsudku) vyplýva, že Krajský súd žalobu daňového subjektu CHR, s.r.o. v obdobnej veci týkajúcej sa zdaňovacieho obdobia december 2010 zamietol. V odôvodnení uviedol, že „pokiaľ ide o žalobcom namietané procesné pochybenia správcu dane v súvislosti s výsluchom bývalých konateľov žalobcu (B.), tak možno konštatovať, že správca dane nepostupoval správne pri predvolaní B. na výsluch, pretože zasielal predvolanie na adresu uvedenú v Obchodnom registri, ktorá už nebola aktuálna a na tejto adrese sa menovaný nezdržoval. Znamená to, že v tomto smere správca dane pochybil a mohol si zistiť z registra evidencie obyvateľov jeho adresu trvalého pobytu. Treba však konštatovať, že z vyjadrenia tohto svedka B., ako aj svedka P. (tento predvolanie na výsluch nariadený na deň 26.06.2013 prevzal až 27.06.2013, t.j. až deň potom ako mal byť výsluch zrealizovaný) vyplýva, a to z listín, ktoré boli žalovanému doručené až po vydaní rozhodnutia žalovaného, že títo svedkovia nedisponujú informáciami ohľadne osôb, ktoré vykonávali stavebné práce. Z vyjadrenia P., ktoré bolo správcovi dane doručené dňa 11.07.2013 vyplýva, že konateľom žalobcu bol necelý rok a po odvolaní z funkcie konateľa celú agendu spoločnosti odovzdal novému konateľovi p. M.. Uviedol, že o spoločnosti odo dňa jeho odvolania z funkcie konateľa nemá žiadne informácie, bez oboznámenia sa s jemu nedostupnými dokumentmi nevie nič uviesť, ani poskytnúť akúkoľvek informáciu a preto jeho výsluch nemôže priniesť nič nové. Jeho vypočutie teda nemohlo žiadnym spôsobom preukázať uskutočnenie stavebných prác deklarovanej dodávateľom. Na podporu týchto konštatovaní slúži aj zistenie správcu dane, že osoba, podpísaná vo vyjadrení k výzvam správcu dane zo dňa 10.07.2013 ako B. tento uviedol, že nedisponuje informáciou, ktorá konkrétna osoba za spoločnosť V., spisovala stavebný denník, neuviedla meno osoby, ktorá vykonávala stavebný dozor, neidentifikovala osoby, ktoré zabezpečovali stráženie stavby a pod. Predloženie takéhoto vyjadrenia preto nie je možné považovať za splnenie dôkaznej povinnosti žalobcu. Podľa názoru správneho súdu tieto vady v postupe správneho orgánu nemohli mať vplyv na správnosť, zákonnosť rozhodnutia, pretože títo svedkovia sa relevantným spôsobom aj tak nevedeli vyjadriť k predmetnému plneniu, resp. k skutočnosti kto realizoval práce na diele“.

11. Kasačný súd sa stotožnil s postupom Krajského súdu v Trnave vo veci sp. zn. 14S 145/2014, že nezrušil žalobcom napadnuté rozhodnutie žalovaného, pretože pokiaľ by aj správca dane zopakoval proces a odstránil tieto formálne vady, nedošlo by k priviedeniu vecne iného, resp. výhodnejšieho rozhodnutia pre žalobcu, keďže svedkovia nedisponujú relevantnými informáciami. Kasačný súd podľa § 462 ods. 1 SSP napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

12. V ďalšom konaní je potrebné zaoberať sa i skutočnosťami zistenými Krajským súdom v Trnave vo veci sp. zn. 14S/145/2014 k zdaňovaciemu obdobiu december 2010, s ktorými sa krajský súd v ďalšom konaní musí zaoberať. Vo vyrubovacom konaní správca dane vypočul ako svedka p. O. A., ktorý dňa 18.02.2013 uviedol, že daňový subjekt pozná, k nahliadnutiu predloženej faktúry č. 27/2010 zo dňa 10.12.2010 a č. 30/2010 zo dňa 23.12.2010 osobne vystavil aj podpísal a práce na nej uvedené

spoločnosť V., vykonala. Podľa jeho vyjadrenia bola na stavebné práce na stavbe „CHATA 1 až 10 v obci Hrubá Borša“ uzatvorená zmluva o dielo, bol vedený stavebný denník (doposiaľ však žiadny stavebný denník nebol správne orgánu, ako aj správne súdu v priebehu preskúvacieho konania predložený), do ktorého boli zaznamenané všetky úkony, t.j. rozsah prác, stroje použité na stavbe, počasie, počet ľudí. Pokiaľ ide o výsluch svedka O. A. tento síce uviedol, že práce vykonávali nielen jeho pracovníci (ich mená však nevedel uviesť), ale aj pracovníci subdodávateľských firiem, ktorých taktiež bližšie nešpecifikoval. Z administratívneho spisu žalovaného vyplýva, že správca dane na objasnenie toho kto dodávateľské práce zrealizoval vykonal rozsiahle dokazovanie, vypočul viacerých svedkov, avšak nebolo zistené, kto v skutočnosti plnenie zrealizoval. Za tohto stavu je potrebné konštatovať, že žalobca ako daňový subjekt dostatočným spôsobom nepreukázal, že tvrdené skutočnosti - zhotovenie diela bolo uskutočnené dodávateľskou spoločnosťou V. Ďalším dokazovaním bol na základe dožiadania správcu dane na Daňovom úrade Bratislava ako svedok vypočutý Ing. Mgr. Arch. O.T., ktorý nevedel označiť zhotoviteľa - dodávateľa stavby a taktiež nevedel identifikovať osoby, ktoré stavebné práce vykonávali. Nevedel identifikovať ani osobu vykonávajúcu stavebný dozor. Správca dane ďalej vypočul ako svedka Ing. B. C. (tento podľa rozhodnutia o povolení stavby vypracoval projektovú dokumentáciu), ktorý uviedol, že žalobca mu nie je známy, nikdy s nikým z tejto spoločnosti nekonal, konal iba s JUDr. C.. ktorý bol objednávateľom projektu pre stavebné povolenie. Znamená to, že ani výsluchom týchto svedkov sa nepotvrdilo, že by dielo bolo zhotovené dodávateľskou spoločnosťou V.

13. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.